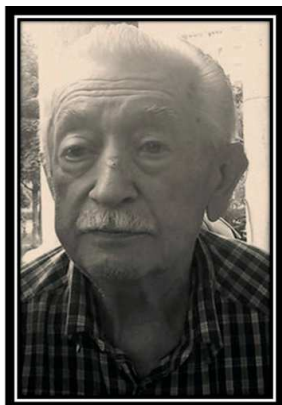

IN MEMORIAM
PROF. DR. SC. ANTUN KLIMENT
17. 1. 1933. – 21. 11. 2017.

U noći s 20. na 21. studenoga 2017. preminuo je dugogodišnji profesor Ekonomskog fakulteta Zagreb prof. dr. sc. Antun Kliment, bivši član dviju katedri: Katedre za trgovinu i Katedre za informatiku. Profesor je dao izniman znanstveni doprinos u razvoju disciplina poslovnog komuniciranja, automatizacije ureda te informatizacije trgovine. Autor je niza knjiga, brojnih stručnih i znanstvenih članaka te nekoliko sveučilišnih udžbenika. Za knjigu, zapravo, sveučilišni udžbenik Poslovne komunikacije (izdanje 1996.) nagrađen je nagradom Mijo Mirković. Organizator je brojnih znanstvenih savjetovanja i stručnih skupova iz područja poslovne informatike, uredskog poslovanja i elektroničke trgovine.

Nastavničku karijeru započeo je u Birotehničkoj školi Zagreb 1956. godine gdje je predavao predmete Mehanografija i Poslovno dopisivanje. S dr. S. Gaćešom autor je jednog od prvih priručnika za komercijalno dopisivanje na ovim prostorima. Kako je niz godina bio ravnatelj ove škole, prvi je u Hrvatskoj (a vjerojatno i u regiji) realizirao ideju kompjutorski opremljene učionice. Bilo je to davne 1971. godine kada se još nije niti naslućivala pojava prvih osobnih računala (prva PC računala pojavila su se tek 1981. godine).

Od dolaska na Fakultet za vanjsku trgovinu 1974. godine (koji je kasnije integriran s Ekonomskim fakultetom Sveučilišta u Zagrebu) pa sve do odlaska u mirovinu 2003. godine, odgojio je niz generacija studenata koji se još i danas rado sjećaju njegovih predavanja punih životne mudrosti i pošalica. Pod njegovim mentorstvom studij je završilo blizu 500 diplomanata, oko 20-ak magistara znanosti te nekoliko doktora znanosti. Svi oni činili su njegov socijalni kapital i rado je s najboljima ostajao u kontaktu. Kada bi „Kliment, Ekonomski“ telefonom u nekom poduzeću, bez ikakve prethodne najave, zatražio nekog od svojih bivših studenata, niti jedan ga ne bi odbio. Dapače, uvijek bi se svi rado uključivali u realizaciju neke njegove ideje jer su ga redom pamtili kao dobrog, fer i zanimljivog profesora iz svojih studentskih dana.

Od više kolegija koje je na Fakultetu predavao, omiljene discipline i kolegiji bili su mu Automatizacija ureda i Informacijski sustavi u trgovini koje je osmislio, razvio i stalno usavršavao. Svi oni studenti koji su odslušali spomenute kolegije i danas se sjećaju dva temeljna postulata poslovne informatike koje je profesor stalno ponavljao: „Tko nema informaciju, ima poteškoće.“ i „Tko ima informaciju, nema konkurenciju.“ Iz razgovora s njegovim bivšim studentima, da se zaključiti da su ove dvije legendarne rečenice njegova trajna ostavština. Dapače, u moderno doba one sve više i više dobivaju na težini.

Koliko je profesor uvijek bio u korak s vremenom govore neke crtice iz njegovoga prebogatog znanstvenog i stručnog opusa: 1968. pokrenuo je prvu međunarodnu izložbu sredstava za obradu podataka i uredske opreme Interbiro koja je kasnije prerasla u sajam INFO na Zagrebačkom velesajmu; 1970. godine napisao je prvu knjigu Uredska mehanizacija koja je doživjela niz preinaka i izdanja u skladu s razvojem tehnologija; već je spomenuta 1971. i opremanje prve kompjutorske učionice na ovim prostorima. Tijekom osamdesetih godina

obrađivao je teme kao što su elektronički pisači strojevi, osobni kompjutori, razvojni trendovi osobnih računala te automatizacija poslovanja prodaje, a u devedesetima je nastavio pratiti razvoj suvremenih trendova poslovne primjene informacijsko-komunikacijske tehnologije. Među prvima je 1998. održao stručno-znanstveno savjetovanje za gospodarstvenike na temu poslovne primjene interneta u turizmu. Tematiku poslovnih komunikacija 2003. godine obogatio je sadržajima vezanima uz komuniciranje u digitalnom okruženju (u knjizi Tradicionalne i digitalne poslovne komunikacije), a iste godine objavljena je i knjiga Uredsko poslovanje – Strategije i koncepti automatizacije ureda (troje autora: Srića, Kliment i Knežević). Čak sedam godina prije pristupanja Hrvatske u EU, 2006. godine organizirao je stručno savjetovanje za gospodarstvenike s temom kako prodavati u EU. Na savjetovanju je gospodarstvenicima, na vrlo praktičan način, dao jasne smjernice za pisano poslovno komuniciranje na zajedničkom EU tržištu. Uz to savjetovanje vezana je i istoimena knjiga u suuredništvu s prof. dr. sc. Velimirom Srićom. Bila je to njegova posljednja znanstvena urednička monografija. Njegovi srednjoškolski udžbenici Poslovno komuniciranje dio su nastavne literature na ekonomskim školama i vjerojatno će tako ostati još neko duže vrijeme.

Sa suprugom, pokojnom Ksenijom, proživio je gotovo 50 godina braka i bio joj je neizmerno privržen. Ksenija je bila njegova inspiracija i motivacija. Niti jedna knjiga, niti jedno savjetovanje, ma, niti jedan radni dan nije mogao proći bez da se spomenula Ksenija i da se s njom nije posavjetovalo. Ksenijin odlazak bio mu je težak udarac nakon kojega se gotovo potpuno povukao iz javnoga života.

Međutim, gotovo do samoga kraja bio je dostupan za razgovor, komentiranje trenutnoga stanja u društvu i na Fakultetu, ali u neformalnoj atmosferi, uz kavicu i smijeh. Često je znao posavjetovati oko mnogih dilema i znao je neumorno objašnjavati kako veliki i pravi uspjesi dolaze na duge staze i uz puno truda.

Svi, od pomoćnoga osoblja, bivših studenata pa do kolega koji su ga sretali, potvrdit će kako je uvijek znao zastati, udijeliti neku šaljivu riječ, ispričati neku veselu anegdodu, a mnogi će reći da je svojim vedrim duhom punio svaki prostor u kojemu se nalazio. Nikada pored čovjeka (bez obzira na status, zvanje i spol) nije prošao, a da se, prema manirima bečke škole, nije ljubazno i od srca obratio. Znaju to Dragelin, Anči, Nadilin, Malecka, Tic, Hrvač, Sinek, poneki Febo, i mnogi drugi kojima je dijelio umiljate nadimke. I za sve nas on je bio prvo Tonček, a onda kolega i profesor.

Pokušao nas je naučiti temeljne načine kako bi trebalo raditi: lagano, temeljito, samozatajno i, nadasve, s puno duha i radosti. A postoji još jedna krilatica po kojoj će profesor ostati u sjećanju: „Ma, to je sve prosto i jasno k'o pekmez!“. Tu uzrečicu je i živio. Dok su drugi znali zakomplicirati stvari, on ih je pojednostavljivao. Napisati knjigu, objaviti rad, organizirati znanstveno-stručno savjetovanje, provesti istraživanje, početi i završiti znanstveni ili stručni projekt, uostalom, i proživjeti život – za čovjeka punoga duha, veseloga po naravi i bogatoga iskustvom - sve to je, naprosto, bilo toliko jednostavno, prirodno i „prosto k'o pekmez!“, bez drame, stresa i nepotrebnoga kompliciranja.

Dragi Tonček, srdačno pozdravi Kseniju & Glotu! Želim ti puno spokoja do našeg ponovnoga susreta u vječnosti!

Zagreb, 24. 11. 2017.

Izv. prof. dr. sc. Blaženka Knežević

Napomena: Komemoracija za prof. dr. sc. Antuna Klimenta bit će 17. 1. 2018. godine u 12:00 sati u dvorani 14 na Ekonomskom fakultetu Zagreb. Bio bi to njegov 85. rođendan.